

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 605/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt II K 314/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów		

	<p>prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>1. błąd w zakresie ustalenia stanu faktycznego, polegający na :</p> <p>a) niezasadnym uznaniu, iż pojazd R. (...) stanowiący własność oskarżycieli posiłkowych znajduje się obecnie w takim stanie i przedstawia sobą taką wartość - jak w dniu dokonania czynu zabronionego, a także iż istnieje możliwość jego odebrania w takim</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>stanie przez oskarżycieli posiłkowych</p> <p>b) braku ustaleń w przedmiocie faktycznej szkody w majątku oskarżycieli posiłkowych</p> <p>2. naruszenie przepisów prawa procesowego wyrażające się w jednostronnej ocenie dowodów (na korzyść oskarżonego) polegające na pominięciu dowodów, w tym z zeznań T. B. ul. (...), (...)-(...) K., wskazujących iż pojazd oskarżycieli posiłkowych jest w znacznym stopniu uszkodzony z winy oskarżonego i nie przedstawia sobą wartości 24.000 zł netto</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych okazały się nietrafione.</p> <p>Postępowanie odwoławcze wykazało, że rozważania Sądu</p>			

Rejonowego nie zawierają błędów wskazujących na przekroczenie reguł oceny dowodów zawartej w art. 7 k.p.k. Wywody Sądu są klarowne, zrozumiałe, spójne i pozostają w zgodzie z zasadami poprawnego rozumowania, wskazaniem wiedzy oraz doświadczeniem życiowym. Sąd ten ujawnił w toku rozprawy głównej całokształt okoliczności sprawy, w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy. Stanowisko Sądu Rejonowego stanowiło wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), było wyczerpujące i logiczne, a nadto właściwie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku, zgodnie z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. Uwagi obrońcy odnośnie naruszenia przepisów postępowania nie

mogą się wobec tego ostać.

Wedle obrońcy naruszenie przez Sąd orzekający przepisów prawa procesowego w miało polegać na jednostronnej ocenie dowodów (tj. na korzyść oskarżonego) oraz na pominięciu dowodów świadczących o tym, że należący do oskarżycieli posiłkowych pojazd marki R. (...) jest w znacznym stopniu uszkodzony z winy oskarżonego i nie przedstawia sobą wartości 24.000 zł netto.

Przypomnieć należy, że warunkiem prawidłowej oceny materiału dowodowego w sprawie jest wzięcie pod uwagę i dokonanie oceny wszystkich przeprowadzonych dowodów. Jednakże zwrot „wszystkie” dowody” odnosi się tylko do dowodów istotnych w sprawie.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy przeprowadził analizę oraz ocenę wszystkich dowodów mających istotne znaczenie

dla rozstrzygnięcia sprawy, w tym kwestii aktualnej wartości pojazdu, należącego do oskarżycieli posiłkowych. Być może rozważania Sądu Rejonowego są skrótowe, ale ciężko im odmówić logiki i tego, by analiza ta była niezgodna z art. 7 k.p.k. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd ten odniósł się do przeprowadzonych w sprawie dowodów, wskazał, co z poszczególnych dowodów wynika oraz dlaczego zasługują na przymiot wiarygodności. Analizując zgromadzony materiał dowodowy Sąd ten respektował przy tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.) i zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), rozważając wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. To, że taka ocena nie odpowiada skarżącemu, nie daje podstaw do skutecznego jej kwestionowania, zwłaszcza jeśli

przedstawione argumenty nie są tego rodzaju, by wymóc odmienną analizę.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd orzekający nie dopuścił się także błędów w ustaleniach faktycznych. Całkowicie bezzasadny jest przy tym podniesiony w apelacji zarzut, jakoby przedmiotem ustaleń Sądu była okoliczność, że pojazd R. (...) stanowiący własność oskarżycieli posiłkowych znajduje się obecnie w takim stanie i przedstawia sobą taką wartość, jak w dniu dokonania czynu zabronionego, a także że istnieje możliwość jego odebrania w takim stanie przez oskarżycieli posiłkowych. Z lektury uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika bowiem, że na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów ustalono, że będący własnością oskarżycieli posiłkowych samochód marki R. (...) jest w

stanie uszkodzonym oraz że znajduje się w warsztacie samochodowym w K., gdzie pozostawił go oskarżony. Obecna wartość przedmiotowego pojazdu nie była natomiast przedmiotem ustaleń.

W ocenie Sądu Okręgowego, także stanowisko Sądu Rejonowego, że procedowanie w zakresie ustalenia rzeczywistej wysokości poniesionej przez oskarżycieli szkody i ustalanie jej w drodze opinii biegłego doprowadziłoby do bezzasadnego przedłużenia procesu karnego, jest w pełni słuszne. W ustalonym przez Sąd Rejonowy stanie faktycznym jest rzeczą bezdyskusyjną, że popełniony przez G. K. czyn doprowadził do wyrządzenia szkody majątkowej po stronie pokrzywdzonych J. K. i W. W.. Okoliczność ta nie była przez Sąd Rejonowy absolutnie negowana. Sąd ten stwierdził natomiast, że

oszacowanie
niewątpliwie
zaistniałej szkody
będzie znacznie
utrudnione, wobec
czego uznał za
niecelowe
podejmowanie
dalszych czynności
w kierunku ustalenia
wysokości
odszkodowania
należnego
pokrzywdzonym.

Także w ocenie
Sądu Okręgowego, w
oparciu o zebrany
w sprawie materiał
dowodowy, nie jest
możliwe ustalenie
rzeczywistej
wartości szkody
poniesionej przez
pokrzywdzonych.
To, że ona powstała
jest oczywiste, a to z
uwagi na przypisane
oskarżonemu
działanie. Aby
możliwe było
orzeczenie
obowiązku
naprawienia szkody,
konieczne jest
jednak dokładne
określenie wartości
tejże szkody, co,
jak wyjaśniono w
uzasadnieniu
zaskarżonego
orzeczenia,
doprowadziłoby do
bezzasadnego
przedłużenia
procesu karnego.
Pokrzywdzeni nie
przedstawili bowiem
żadnej opinii bądź
wyceny wskazującej

na obecną wartość pojazdu. Wysokości poniesionej przez oskarżycieli posiłkowej szkody nie można także określić tak, jak robi to skarżący. Żądana przez pokrzywdzonych kwota stanowi bowiem wartość przywłaszczonego przez oskarżonego pojazdu marki R. (...). Kwota ta nie może zostać wprost przełożona na wysokość szkody poniesionej przez pokrzywdzonych, bowiem, jak wyjaśniono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jako właściciele przedmiotowego pojazdu, mogą go oni odebrać z warsztatu w stanie uszkodzonym. Ponoszona przez skarżącego okoliczność, że oskarżony nie rozliczył się za naprawę pojazdu, dotyczy natomiast zobowiązań oskarżonego wobec właściciela warsztatu i nie może mieć wpływu na obciążenie prawa własności pokrzywdzonych.

Nie ma zatem racji skarżący, że Sąd

Rejonowy bezzasadnie uchylił się od obowiązku orzeczenia naprawienia szkody na rzecz W. W. i J. K.. W realiach niniejszej sprawy, oszacowanie wysokości realnie poniesionej przez pokrzywdzonych szkody, na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, okazało się bowiem niemożliwe, natomiast ustalenie jej w drodze opinii biegłego doprowadziłoby do przedłużenia procesu karnego. Z uwagi na powyższe Sąd Rejonowy był uprawniony do skorzystania z możliwości, jaką daje art. 46 § 2 k.k. Przepis ten zezwala na orzeczenie na rzecz pokrzywdzonego nawiązki zamiast środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody, jeżeli orzeczenie tego obowiązku jest znacznie utrudnione.

Użycie w powołanym przepisie słowa "zamiast" wskazuje na subsydiarny w stosunku do obowiązku

naprawienia szkody
charakter nawiązki.

Przesłanki
orzeczenia nawiązki
są bowiem takie
same jak przesłanki
orzeczenia
obowiązku
naprawienia szkody,
tj.: popełnienie
przestępstwa i
skazanie za nie,
stwierdzenie
istnienia szkody
wynikłej z
przestępstwa oraz
złożenie wniosku o
orzeczenie
obowiązku
naprawienia szkody
przez osobę do
tego uprawnioną
lub podjęcie w
tej materii decyzji
przez sąd z urzędu.
Pokrzywdzony w
sytuacji, o której
mowa w art. 46
§ 1 k.k., nie może
więc nigdy pozostać
bez rekompensaty za
doznaną szkodę, z
tym tylko, że sąd - w
sposób uzasadniony
- zadecyduje, czy
rekompensata ta
będzie orzeczona w
formie obowiązku
naprawienia szkody,
czy w formie
nawiązki (tak: W.
Wróbel (red.), A.
Zoll (red.), Kodeks
karny. Część ogólna.
Tom I. Część I.
Komentarz do art.
46 KK).

W doktrynie i
orzecznictwie

przyjmuje się, że
znaczenie zawartego
w przepisie art. 46
§ 2 k.k. zwrotu
"może orzec", trzeba
tłumaczyć zgodnie z
jego gramatycznym
brzmieniem, bez
dokonywania
wykładni. Z
brzmienia tego
wynika, że zwrot
"może orzec"
wskazuje nie na
uprawnienie do
wyboru środka
karnego orzekałego
obligatoryjnie, lecz
na uprawnienie
Sądu do orzekania
lub nieorzekania
nawiązki zamiast
obowiązku
naprawienia szkody
(tak: postanowienie
SN z dnia 4 marca
2002 r., IV KKN
114/00, LEX nr
53060).

Przesłanką
orzeczenia nawiązki
z art. 46 § 2 k.k. jest
znaczne utrudnienie
orzeczenia
obowiązku
naprawienia szkody
lub
zadośćuczynienia za
doznaną krzywdę.
Dopóki zatem bez
większych trudności
o naturze
procesowej sąd ma
możliwość ustalenia
wysokości szkody,
ma on obowiązek
orzeczenia
obowiązku, o którym
mowa w art. 46

§ 1 k.k. Dopiero gdy z ustaleniem wysokości szkody będzie się wiązała znaczna trudność, otwiera się droga do orzeczenia nawiązki z art. 46 § 2 k.k.

W niniejszej sprawie ustalenie rzeczywistej wysokości poniesionej przez pokrzywdzonych szkody okazało się skomplikowane, wobec czego Sąd Rejonowy był uprawniony do orzeczenia na podstawie art. 46 § 2 k.k. nawiązki. Z powodu braku możliwości precyzyjnego wyliczenia wartości szkody, nawiązka ta przybrała postać swoiście zryczałtowanego odszkodowania. Gdyby jednak pokrzywdzeni uważali orzeczone kwoty za niewystarczające, zawsze mogą wystąpić na drogę postępowania cywilnego.

Wniosek

Zmiana
zaskarżonego
wyroku w
zaskarżonym
zakresie i nakazanie

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>oskarżonemu obowiązku naprawienia szkody na rzecz oskarżycieli posiłkowych - w kwocie 24.000 zł netto; ewentualnie - w przypadku uznania przez Sąd II instancji, że zachodzą ku temu podstawy - uchylenie zaskarżonego wyroku w części zaskarżonej i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec nieuwzględnienia zarzutów, wnioski uznać należało za niezasadne.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie dopatrzone się uchybień, które podlegają uwzględnieniu niezależnie od kierunku i granic zaskarżenia orzeczenia.</p>	

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt II K 314/20	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Zarzuty apelacji okazały się nietrafione, co wykazano powyżej, stąd zaskarżony wyrok, jako poprawny w kwestii orzeczonej na rzecz pokrzywdzonych nawiązki, należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

5.2.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Podstawę zasądzenia od oskarżycieli posiłkowych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stanowi przepis art. 636 § 1 k.p.k.	

7. PODPIS	

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel posiłkowy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie na podstawie art. 46 § 2 kk od oskarżonego G. K. na rzecz pokrzywdzonego J. K. nawiązki w kwocie 6000 zł oraz na rzecz pokrzywdzonego W. W. w kwocie 6000 zł;		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana